

Az MSZT szervezetei feladatai

Összevetés az MSZT városi titkárságán

A Magyar-Szovjet Társaság Szegedi Városi Titkársága, a napokban összevetés céljából hívta össze a szegedi MSZT alapszervezetek vezetői részét, melyen Pásztori Béla elvtárs, az MSZT városi titkára tartott beszámolót. A beszámoló első részében ismertette a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének határozatát, másodikként az MSZT főfeladataival, a Szovjetunió iránti barátság és szeretet ápolásával, a szovjet nép élete megismerésének kérdésével foglalkozott.

A beszámoló arról is beszélt, hogy

a Szovjetunió életéről összefüggő, változatos ismeretterjesztő és propaganda munkát kell végezni az MSZT szervezeteknek.

Helyes kezdeményezések vannak a téren a 65-ös Építőipari Tröszt, az SZTK és a Csongrád megyei Nyomdaipari Vállalat MSZT-szervezetének munkájában. Ne csodaországként, hanem a maga valóságában tüntessük fel a Szovjetuniót — mondotta Pásztori elvtárs — mely eredményeit és hatalmas fejlődését nehéz harcok árán a népnek áldozatos munkája által érte el. De ne engedjük — mondotta a továbbiakban — azt sem, hogy jelenlegi nehézségeinkért, egyes rosszindulatú egyének rágalmozó módon a Szovjetuniót okolják, azt a jóbarátot, aki mindenkor kész nehézségeink és feladataink megoldásában segíteni bennünket.

Ezek után a beszámoló értékelte a városi titkárság és az alapszervezetek előbbi időben végzett munkáját és ismertette az MSZT további feladatait, melyek az MDP Központi Vezetősége tavaly júniusi, illetve az MSZT országos vezetősége ez év januári és júliusi határozataiból következnek. Továbbiakban aztán arról beszélt, hogy az új szakasz politikájának megvalósításához az MSZT milyen segítséget kell, hogy adjon a fejletlen szovjet ipar és mezőgazdaság

tapasztalatainak terjesztésével, ismeretével. Beszélt még többek között az MSZT kulturális munkájának kiszélesítéséről is, majd befejezésül ismertette azokat a szervezeti feladatokat, melyeket az elkövetkező hetekben az MSZT-szervezetek erősítéséért kell végezni.

Beszámolót több felszólalás követte, melyek során Kókai István, — Elélmény Kiskereskedelmi Vállalat —, Süveg Mihály — Szegedi Kenderfonógyár —, Hodász László — Bütorgyár — és mások beszélték MSZT-szervezetük munkájáról, s elmondották, hogy ők hogyan látják további feladataikat és mit szándékoznak tenni munkájuk javítása és alapszervezetük erősítése érdekében. Felszólalt az összevetésén ülésen Simon Béla elvtárs, a Városi Pártbizottság agitprop. titkára is. Felszólalásában többek között arra kérte a megjelenteket, hogy a magyar-szovjet barátság ápolásán túl azért is dolgozzanak, hogy erősödjön a párt és a tömegek kapcsolata és hogy

a való helyzet feltárásával, a meglevő nehézségek leküzdésére mozgósítsák szervezetük tagjait, hogy az egész magyar nép erejének összefogásával haladhassunk előre a júniusi úton.

Az összevetési ülés végén Nyilas Jenő, a Csongrád megyei Nyomdaipari Vállalat MSZT-szervezetének titkára határozati javaslatot terjesztett elő, melyet elfogadás után megküldtek az MSZT országos vezetőségének is. A határozati javaslat feladatokat szabja meg az MSZT-szervezetek előtt az MSZT-tagok létszámának növelését, a propaganda és kulturális munka színvonalának emelését és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 37. évfordulója megünneplése előkészítésének segítését. A gyűlés résztvevői megfogadták, hogy a határozati javaslat és a beszámoló szellemének megfelelően megjavítják munkájukat s végrehajtják a rájuk váró feladatokat.

Új üzemszervezési építéssel fokozzák a közszükségleti cikkek termelését a Szegedi Vasipari- és Finommechanikai Vállalatnál

Kevesen tudják Szegeden, hogy hol van a Bódog János-utca. Mindössze néhány házban áll, s aki arra jár — a Honvéd-térnél — semmi jelből nem veszi észre, hogy itt az egyik emeletes szürke épületben, s a mögötte meghúzódó kisebb épületekben egy vasipari vállalat van, ahol közszükségleti cikkek gyártanak.

A présgepek, csiszolók és az ezeket hajtó motorok gyengén rezegtetik a Szegedi Városi Tanács Vasipari- és Finommechanikai Vállalat Bódog János-utcai telepe műhelyének falait. Bent a nagy gépteremben a levegő kissé füstös és poros, amit csak az udvar felől nyitott ajtókon beáramló, kellemesen langyos levegő frissít fel (most késő ulla a porleszívó, az változtat majd ezen). A munkaadók és a gépeknek olajoskaj lakatosok és munkások szorgalmas nyomán különböző háztartási eszközök és kisebb fémszerszámok formálódnak a fényes lemezből és a fekete vasból. Az egyik sarokban a polirozó korongnál fiatal asszonyok és lányok dolgoznak. Nemcsak az overáll, amit viselnek, hanem az arcuk is koromfekete a puha polirozó korong szerteszálló porától. Az alumínium lemezből préselt szűrőket és merőkanalakat fényezik, amelyet már régóta csinálnak.

Többtíz ezer darabot szállítanak már belőle a kereskedőnek, s további sok ezer darabot gyártanak még.

Az üzemi komoly nekikészülődéssel fogott hozzá ahhoz az elmult évben, hogy kivége részét a közszükségleti cikkek gyártásából. Ez év első felében 50 százalékkal növekedett a termelés a vállalat. Jelenleg pedig az üzemi termelésének már 70 százaléka kerül a kereskedelembe. Az elmult hónapokban 1200 darab háztartási mérleget és több más háztartási cikket készítették az üzemi dolgozói. Közel 400 ezer forintot ruháztak be építésre, új gépek beállítására, a meglevő berendezések felújítására. Szociális létesítmények és fürdő is épült.

— E téren nincs is nagyobb hiba — mondja Kovács elvtárs, a vállalat vezetője. — De a háztartási mérleget — melyek pontos mérnek, s a mi mintánk alapján a HAVAG is készíti — romlásra készteti a tisztogatás, a tisztogatás után meg kell végeznünk. Mi igyekeznünk is ennek eleget tenni, sőt az önköltséget is csökkenteni.

kentjük. Az elmult negyedévben a tervezett szemből még három százalékkal csökkentettük üzemi munkánk az előállítási költségét.

Célunk minél többet és választékossabb árú adni a fogyasztóknak, — További terveink?

— A vállalat előzetes tervezés szerint 1955-ben meg akarja többszörözni a háztartási mérlegek készítését és többet akar termelni szűrő- és merőkanalakból is. Exportra teafőzőket is készítenek. Mind ezekhez már jelentős mértékben az anyag is biztosítva van. E tekintetben tehát nem lesznek olyan nehézségek, mint az elmult évben voltak. Előreláthatóan több ezer félkarú piaci mérleget is készítenek majd a vállalatnál, mert ebben is nagy a kereslet.

Jövőre az üzemi által készített cikkeknek körülbelül 90 százaléka fogja a lakosság szükségletét szolgálni.

Hogy mindez megvalósítható legyen, 800 ezer forintot költséggel egy új, tágas és korszerű emeletes üzemszervezés épül, melyből 350 ezer forintot a városi tanács biztosít, a helyiipari vállalatok terven felüli nyereségéből. Az építkezés — a tervezés szerint — még ebben az évben megkezdődik.

Szeretnénk az üzemi dolgozói a gyermekek részére kis vas-számológépet is készíteni — még az idén. Egy mintapéldány már elkészült. A sorozatgyártáshoz még a pénzügyminisztérium át-jóváhagyása szükséges, és akkor tölire nagyobb mennyiségű gyermekszámológépet kerülhet majd forgalomba.

A szegedi játékbolt a szánkók-ból 300 darabot szándékozik elcsőnek rendelni.

A Vasipari- és Finommechanikai Vállalat dolgozói tervüket rendszeresen túlteljesítik és fokozatosan csökkentik az önköltséget is. A pártszervezet vezetősége a vállalat vezetőségével közösen megbeszélte az üzemi termelési kérdéseit. Megbeszéltek, hogy a Központi Vezetőség legutóbbi ülésének határozata alapján, amely a júniusi politika változatlan továbbfolytatása mellett foglal állást — milyen további feladatokat kell elvégezniük politikai és gazdasági vonatkozásban, hogy még az eddigieknél is eredményesebb legyen a munkájuk és a kitűzött célokat meg tudják valósítani.

Gera József

Vas, amelyből évente 30 Duna-hídat lehetne építeni

Szegedi kutatók harca a fémek pusztulása ellen

Szegeden, a csendes Tisza partján a Tudományegyetem általános és fizikai-kémiai intézetének kutató laboratóriumában kémcsövek, lombikok és csillanó műszerek sorakoznak. Az emberi elme szolgálatában áll valamennyi. S a zajtalan laboratóriumban tevékenykedik a kutatócsoport. Vezetője: dr. Kiss Árpád professzor, az Akadémia levelező tagja, a Tudományegyetem rektora. Tagjai: Solti Mihály, Kiss László, Horváth József és Balogh János vegyész tanársegédek.

A látogatót lenyűgözi és rabul ejti a tudomány világa, melynek avatott mesterei „titkokra” bukkannak. A kutatócsoport a fémek gondos „orvosa” és védelmükért, egészségükért, hosszú életükért tevékenykedik. Mert pusztulnak,

elhajnak a fémek

a föld felett és a földbe téve. Hazánkban egy év alatt — ahogyan a kutatócsoport tagjai ismertetik — a fémek korróziója, rozsdásodása következtében annyi vas megy tönkre, hogy belőle harminc dunai hídat lehetne építeni. Óriási, ropant vasmenynyiség ez! És az ember azon kapja magát, hogy elképzei a vén Duna fölött álló Lánchídat, amelyhez ki tudná hirtelenjében, mennyi vasat használtak fel.

A kutatócsoport érdekes, megtörtént esetet mesél. Nemrégiben Szegeden, a Liget utcában a Vízmű munkásai felásták a földet, hogy a csőhöz jussanak, mert valami zavar volt a házak vízellátásában. Az árok azonban egy darabon nem ütköztek a csőbe és az emberek meglepetésére szinte eltűnt a cső, — megőtte a rozsdát, a korrózió. Találtak néhány megfeketedett, málo csődarabot — ennyi volt az egész.

A kutatócsoport — ahogy vezetője és tagjai mondják — vizsgálja a fémek korróziójának, (rozsdásodásának) megromlásának okait, keresi a korrózió elleni védekezést. Szegeden főképp a földbe beépített fémháztartók és szerkezetek védelmével, élettartamuk meghosszabbításának módszereivel foglalkoznak.

De ismerkedjünk meg a „titkokkal”, amelyek valójában nem is azok. A fémszerkezetek korrózióját (rozsdásodását) a talajban különféle veszedelmesen működő baktériumok jelentősen meggyorsítják.

A szegedi kutatók talajuknál is — éppúgy, mint az országban másutt —

a legveszedelmesebb baktériumfajta

korróziós szempontból a szulfát-redukáló baktériumok csoportja. Az eddigi bitumenes védőburokkal ellátott földbe épített fémeket — például csővezeték — is kikezdik ezek a baktériumok. Ha megfelelően védik a földbe épített fémháztartók, akkor élettartamuk általában húsz év. Ha nincs meg a fémháztartók védelme, akkor 4–5 év alatt használatatlanná válnak.

A fémek védelme például festéssel régóta történik, de a korróziós viszonyoktól függően más és más összetételű festéket kell alkalmazni. Nyilvánvaló: új védőeljárásokat kell keresni! A leghatásosabb egyik festék, a minium, igen költséges. A talajba lefektetett fémháztartók védelmét is általában különböző bitumenes bevonatokkal, festékekkel alkalmazásával oldják meg. De az élet itt is parancsolóan sürgeti az új, hatásosabb, olcsóbb módszereket.

Most a szegedi kutatócsoport figyelembe véve azt, hogy az egyes talajszervezetek milyen mértékben pusztítják a fémeket, megkezdte a védekezés módszereinek kidolgozását: olcsó, hazai anyagból összeállított festékekkel, s ezzel együtt olyan összetételű fémvédő bevonat létrehozásával, melyet nem kezdenek ki a baktériumok. Már eddig is számos bitumenes védőbevonatot vizsgáltak meg, amelybe az intézetben kidolgozott védőszert keverték. Jónak mutatkozik a védőszert és biztató bizonyos ígéret. A további cél, hogy nagymennyiségben és olcsón lehessen előállítani.

Nagyon fontos természetesen a fémek felületi előkezelése is, mert ha ez nincs meg, akkor a legjobb védőfesték is csak bizonyos ideig nyújt védelmet a rozsdásodás ellen. Jópár hónappal ezelőtt a szegedi Fűtőházban vastartó oszlopokat festettek be, hogy védjék a rozsdától. Hiba volt azonban, hogy a fémháztartók

rozsdagócok maradtak vissza

és így a festés után tovább pusztított a korrózió.

Nemcsak a festék, vagy a védőburok nagyjelentőségű a fémek talajkorrózió elleni védelmében. Fontos az is, hogy a baktériumok számára ne legyen kedvező a fémek körülölelő talaj. Amikor a Vízművek új csőveket fektetett le, a kutatócsoport javasolta, hogy bizonyos arányban mésszel összekevert homokkal rakják körül a csőhálózatot, mert így jelentősen nő az élettartama. A homok ugyanis egyáltalán nem nyújt kedvező életfeltételeket a szulfát-redukáló baktériumoknak. Ha a Vízművek — ahogy először akarták — salakkal veszik körül a csövet, akkor meg rövidítik annak élettartamát.

A kutatócsoport ellátogatott és ellátogat a szegedi üzemekbe, s segítenek a fémek megvédésében, mind elméletileg, mind gyakorlatilag. A Konzervgyárban például kiutatták, miért rozsdásodnak egyes konzervdobozok és miként lehet a rozsdásodást megszüntetni. A kutatócsoport útmutató, ismeretterjesztő füzetet, a „Fémek korróziója és korrózió elleni védelme” címmel sajtó alatt áll és

nemcsak megjelenik.

A füzet is számos tapasztalatot ad ahhoz, hogyan kell a fémeket helyesen védeni, élettartamukat meghosszabbítani.

Egy-egy előrelépés a tudomány világában sokoldalú és nem marólna vala munka után gyűltek meg. De ami a fő, van más eredmény! Előbb utóbb a szegedi kutatócsoport munkája nyomán is „öröktörténet” érhetnek meg a fémek. Ezzel évente tízmilliókat takaríthat meg népgazdaságunk és fordíthat például lakásépítkezésekre.

A Magyar Tudományos Akadémia is működik korróziós szakbizottsága, amelynek elnöke éppen Kiss Árpád professzor, a szegedi kutatócsoport vezetője. Hiányzik azonban egy olyan központi szerv, amelynek feladata lenne az elért eredmények kötelező gyakorlati bevezetése. E szerv létrehozását az egyes illetékes minisztériumok két év óta ígérik. Az ígéretet késedelem nélkül fontos valóra váltítani, hogy az tudomány eredményeinek áldásos hatása a gyakorlatban gyümölcsöző.

MORVAY SÁNDOR

KÉT JELELŐGYÜLÉS

Bizalom és szeretet

A zenekar köszöntötte az érkező lakókat a Szelet utcai óvodában, ahol délután a szülők felélt kincsei játszanak, énekelnek, esznek, alszanak. Most felmőlt emberek komoly, az egész környék fontos eseményéről tárgyaltak: tanács-gyűlést tartottak. A férfiak még csak rá sem gyűjtöttek — ne fűstöljék tele a gyerekek otthonát. Kósó József vasúti vasút elnök, aki beszámolót tartott s amelyhez számosan szölköt hoztak.

A szabad véleménynyilvánításról kivül megkapó, felemelő érzés, hatotta át a gyűlés résztvevőit. Azzal kezdődött, hogy Hajnal Istváné, Kormányos utca 7. szám alatti lakos, a Szegedi Kenderfonógyár dolgozója felállt és bírálta a tanácsot. Elmondta, hogy anyjával és 18 hónapos gyermekével lakik. A szobának fele mennyezete leszakadt egy alkalommal. Elment a tisztifőorvosi hivatalba panaszolni, onnan elküldték a mérnöki hivatalba, onnan egy harmadik hivatalba, ahol 9-től 12 óráig csak várakozott, majd azt megvonta keresett egy személyt, aki azt mondta neki, menjen el a tisztifőorvosi hivatalba. Ott ismét nem tördelt vele. Elment Komócsin Antal elvtárhoz, ő elküldte a körzeti háziorvoshoz, ahol megígérték, hogy rövidesen kijavítják a szoba mennyezetét. Másfél évig folyt az ügy. Hajnalé még a megyei tanács egyik kiküldöttének is elpanaszolta bánatát, aki ígéretet is tett, hogy az ügy intézés alá kerül. Négy hónapig várakozott az ígéret teljesítésére.

— S ekkor Zöldi Imrénéhez fordultam — mondotta Hajnalé. — Tanácsot, ott dolgozik az üzemb. Egy héten belül elintézte Zöldiné, hogy megjavítsák a lakásom.

A résztvevők nagyon megalapozottan Hajnalé szavait: Zöldinél köszöntötték vele. Aztán második, harmadik, negyedik asszony kért szót: az, hangzottak, hogyan segített a bajukon Zöldi Imréné.

Ekkor még nem javasoltak tanácsot Zöldinél. De a szövek már ezt kalapálták: „Zöldinél javasoljuk, Zöldiné a mi emberünk”. Így is történt. Egy asszony fel-

állt, azt mondta, üzenetet akar tolmácsolni: a körzetben lakó és a Szegedi Kenderfonógyár kártoló osztályán dolgozók, akik nem tudtak eljönni, ide írták egy papírra nevüket, kéri, javasolják a gyűlésnek, hogy Zöldi Imrénét válasszák meg tanácsot vezetőnek. Erre egy nagybajszos idős bácsi is megszólalt: „Alkjon elő Zöldiné, hadd ismerjük meg”.

Es Zöldiné két kis gyermeke közül állt fel: a kis szöke Ági s a pirosnyakkendő Ási is ott volt. Zúgott a taps: a szeretet, a bizalom övezte körül az összehajló szeműveges, de fiatalos családanyát. Kiment egészen az elnöki asztalig, s ott szölt, — nem ígért — egyszerű, őszinte szavakkal fogadalmat tett. Hogy a 108-as körzet lakóit segíti, — még jobban, mint eddig.

S mindenki tudta: amit mond, az megvalósul.

M. T.

Két rókus asszony...

Csendesen ülnek a padokban a Szegedi rókus 84-es választókörzet lakosai — legtöbbször egyszerű, kevésbé szöveges munkások. Aztán megkezdődik a 84-es körzet tanácsjelölő gyűlése, a Köztisztviselői Vállalat kulturális termében.

Nagygyörgy Mária, a jelöltek gyűlése megválasztott elnöke beszél. Az öreg Nimcsics András bácsi, a 65/1. Építőipari Vállalat munkása is felesége mellett ülve figyel...

Eljött az idő, hogy tanácsot jelöljenek a városi és a körzeti tanácsba, a rókus 84-es körzet választópolgárai, Töb-

ben szót kérnek, s elmondják, hogy kit akarnak a tanácsba. Jellemzően az 84-es körzet lakosai. Kállai József is megállapítja róla: „Hosszú évek óta Rókuson él, az emberek becsülik”. És azt mondja Mórincz Gézáé, pár keresetlen szóval: „Igyekszem, hogy ne csalódjanak bennem lakótársaim”.

Farkas Imre vilanyserelő meg odaforul a mellette ülőkhöz: „Mórincz Gézáé a szomszédomban lakik...” S tán bizony kicsit büszke is rá — és joggal — hogy a szomszédok tanácsjelöltek, s megválasztottak.

A jelöltek felállnak, amikor megválasztják őket. Az özevgyasszony, Nagy Ferencné — akinek három kis unokája van, — persze, hogy meghatótt. Világéletében munkával kereste kenyerét és nagy sor az, hogy most tanácsot jelölt lett. A jó öreg Nimcsics bácsi is megválasztott, s megválasztott.